

Nemá však pravdu, že se celá pachtovní smlouva stala neplatnou, když poživatelka tak učinila bez poručenského schválení. Pachtovní poměr zůstává za trvání poživacího práva v platnosti, pokud pacht přesahující dobu trvání poživacího práva nezavdal příčinu k nesrovnalosti vůle smluvních stran vůbec (§§ 869 a 861 obč. zák.) nebo k podstatnému omylu podle § 871 obč. zák. Žádná z těchto námitek nebyla vznesena a, šlo-li by o omyl nepodstatný co do doby pachtovní, která přesahuje dobu trvání poživacího práva, zůstává v ostatku pachtovní smlouva podle § 872 obč. zák. v platnosti. Pokud dovolatelka vytýká, že výpověď podle § 25 k. ř. jest nepřijatelná, ana se nestala hned v prvním výpovědním období po prohlášení konkursu, stačí odkázati na správné odůvodnění odvolacího soudu, jež vývody dovolacími vyvráceno nebylo.

Čís. 12661.

Mimosoudní výpověď, třebaže, když námítka proti ní nebyly podány, jest exekučním titulem, není právoplatným rozhodnutím soudním, jemuž lze čeliti žalobou o zmatečnost (§ 529 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 1. června 1933, Rv I 1073/33.)

Žaloba, by mimosoudní výpověď z bytu byla zrušena jako nezákonná a zmatečná, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatelovu názoru, že žaloba jest přípustnou žalobou o zmatečnost podle § 529 čis. 2 c. ř. s., nelze přisvědčiti. Žaloba o zmatečnost jest podle zákona možná jen proti právoplatným rozhodnutím soudním (§ 529 c. ř. s.). Mimosoudní výpověď, o jejíž neplatnost žalobce usiluje, není soudním rozhodnutím, třeba by, když námítka proti ní nebyly podány, byla exekučním titulem.

Čís. 12662.

Návrhem na povolení exekuce, by povinný průjezd ve svém domě rozšířil a upravil tak, by vymáhajícímu věřiteli bylo umožněno projetí dvoukoňovým vozem, jest se domáháno výkonu činu zastupitelného, který může býti vykonán i jinou osobou (stavitelem).

Ustanovení § 357 ex. ř. jest použiti obdobně i na případ § 353 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. června 1933, R II 88/33.)

Vymáhající věřitelé navrhli na základě rozsudku povolení exekuce, by žalovaná průjezd ve svém domě rozšířila a upravila tak, aby jim bylo lze projetí dvoukoňovým vozem. Soud první stolice exe-

kuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Pokud vymáhající strana žádá za povolení exekuce, by povinná strana do jednoho měsíce průjezd tak rozšířila a situovala, by vymáhající straně bylo lze projeti dvouspřežným povozem, jde o zastupitelský čin, který může být vykonán jinou osobou, mohla by být povolena exekuce podle § 353 ex. ř., předpokládajíc, že exekuční titul k vedení takové exekuce opravňuje. Exekuční prostředek podle § 354 ex. ř. jest však nepřipustný.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Správně uvádí napadené usnesení, že se stěžovatelé domáhají vykonání činu zastupitelného, který i jinou osobou (stavitelem) může být vykonán. Když tomu tak, nelze k vymožení jeho povolití exekuci podle § 354 ex. ř., jak stěžovatelé navrhují, a byl proto právem zamítnut napadeným usnesením tento jejich exekuční návrh, aniž třeba řešiti otázku, zda navrhovaná exekuce je opodstatněna exekučními tituly, o něž se exekuční návrh opírá. Obava stěžovatelů, že v případě povolení exekuce podle § 353 ex. ř. nebude lze ji vykonati, ježto nikdo nemá práva na cizím pozemku co dělati, s cizím majetkem disponovati a na cizím pozemku něco odstraňovati, je bezpodstatná vzhledem k ustanovení § 357 ex. ř., jehož na případ § 353 ex. ř. jest obdobně použiti.

Čís. 12663.

S hlediska § 406 c. ř. s. stačí, že dospělost zažalovaného nároku nastala po skončení ústního jednání podle § 193 c. ř. s., ale před vynesením rozsudku prvního soudu, jenž byl vydán písemně.

(Rozh. ze dne 1. června 1933, Rv II 63/32.)

Žalobci domáhali se na žalované zapravení dávky z přírůstku hodnoty vyměřené z domu, jež žalované prodali, vzhledem k tomu, že se žalovaná zavázala dávku zaplatiti. Procesní soud první stolice rozsudkem ze dne 19. května 1931 uznal podle žaloby. **Odvolaací soud žalobu pro tentokráte zamítl.**

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Žalobci se domáhají na žalované zaplacení dávky z přírůstku hodnoty vyměřené z domu, který žalované prodali. Zjištěno bylo, že se žalovaná zavázala, že sama ponese dávku, že dávka byla vyměřena 12.802 Kč 70 h a předepsána žalobcům podle platebního příkazu ze dne 16. prosince 1929, a konečně že žalobci zaplatili dávku tu dne 14. března 1931, tedy před vynesením rozsudku soudu první stolice ze dne 19. května 1931. Na základě těchto zjištěných skutečností zcela správně